

LECTURA

El PATRA

- **A**vi, avi, què són aquestes bestioles que estan dins d'aquesta capsa tan rara? Es tomben per totes bandes... Mira! Ara sembla que estan en fila, i ara formen grups! Que divertits!

- Es diuen patra. Aquesta "capsa tan rara", com tu dius, me la van donar fa molt temps, ja ni me'n recordava. Però diuen que els patra, si els saps escoltar, et parlen i t'expliquen històries, contes i una pila de coses gracioses.

- Escolta avi, tu els has sentit?

- No fill, jo no he après mai a escoltar-los. No et parlen de seguida, saps? Cal esforç i constància.

- Puc quedar-me jo la capsa?

- Sí fill, és clar! A veure si a tu et parlen.

A Rajeev i als seus germans els agrada parlar amb l'avi. Sempre els conta històries.

Rajeev té deu anys, i s'ocupa del ramat que té la seva família. Aquesta és la seva feina, i no li desagrada, però passa molt temps sol. Per això, cada nit li agrada parlar amb l'avi abans d'anar a dormir.

Fa uns dies l'avi es va recordar d'un cistell amb coses que tenia guardades des de fa anys, i va deixar que Rajeev i els seus germans ho remenessin. Rajeev es va quedar amb la capsa rara i des d'aleshores sempre la duu a sobre.

Quan està amb el ramat passa molt temps mirant-la fixament, sempre preparat per escoltar el que les bestioles que estan a dins li vulguin explicar, però cada dia torna a casa sense haver aconseguit sentir-les.

La família de Rajeev viu en una petita aldea de muntanya a l'Índia. Un cop al mes baixen al poble per vendre els seus productes i comprar algunes coses necessàries. Tot i que fa temps que Rajeev no hi va, aquesta vegada ha decidit acompanyar la seva mare. Baixar al poble representa tres hores de camí. Els últims cinc quilòmetres coincideixen amb la carretera i, amb una mica de sort, si passa algun camió que tingui algun lloc lliure, els hi pot portar.

Al mercat del poble hi ha moltes coses: tot tipus d'espècies, teixits, arròs, verdures i fruites de la temporada. A més, pots barrejar-te entre la gent que va i ve, vestida amb roba de colors vius. Avui, la seva mare vol visitar una amiga després del mercat i ha volgut acompanyar-la.

I mentre caminen pel poble, les veu!, aquí estan les bestioles de la capsula, aferrades a la paret d'aquesta casa on hi ha tants nens! Quasi li fa un salt el cor en veure-les, i més encara quan escolta els nens que expliquen coses mirant els patra.

- Mama, aquests nens les escolten, a ells els diuen coses!
- Què dius Rajeev?
- Mira aquestes bestioles, a aquests nens els diuen coses.
- És clar fill, els patra* quan es llegeixen et poden explicar coses.
- Es llegeixen?
- Sí Rajeev, llegir és entendre el que els patra ens volen dir. Malauradament, ni el teu pare, ni el teu avi, ni jo, sabem fer-ho. No vam poder mai anar a l'escola.
- Mama, jo vull aprendre a escoltar els patra.
- Rajeev, fill, nosaltres vivim a la muntanya. No tenim diners perquè puguis anar a l'escola. I a més, necessitem que cuidis el ramat mentre nosaltres treballem. Si més no fins que el teu germà Khisna sigui més gran i pugui fer-ho ell.
- Però mama... Jo vull aprendre... A més, estant amb el ramat tinc molt temps i m'agradaria poder llegir els patra...

* Patra vol dir lletra en hindi.

De tornada a casa, la seva mare ho parla amb el seu pare.

- Potser seria bo que algú de la família aprengué a llegir. Podríem mirar de quina manera en Rajeev pogués anar a l'escola del poble. Al cap i a la fi aviat arribarà el fred i no podrà treure el ramat.

A l'endemà, la mare va tornar a baixar al poble amb Rajeev. Van anar a casa de l'amiga, a veure si Rajeev pot passar amb ells els mesos d'hivern, perquè l'aldea queda aïllada per la neu. Van parlar molta estona, perquè l'amiga de la mare també és molt pobre, però al final va dir que sí, amb la condició que Rajeev els ajudi en les feines de la casa per compensar les despeses del menjar.

Després van anar a l'escola i van parlar amb la mestra, Rajeev haurà de començar a estudiar dins un projecte per a nens treballadors o que no poden assistir a les classes amb normalitat. Si és constant i estudia, podrà aprendre el suficient per fer l'examen que li permeti tenir el títol de Primària. I, després, si ell vol... continuar.

A l'escola ha vist, meravellat, que tenen una pila de "capses" amb patra: les anomenen kitaba. Està desitjant aprendre a entendre'ls més que res en el món.

Amb les primeres nevades, Rajeev es va acomiadar de tothom i va baixar al poble. Sabia que començava una nova etapa en la seva vida.

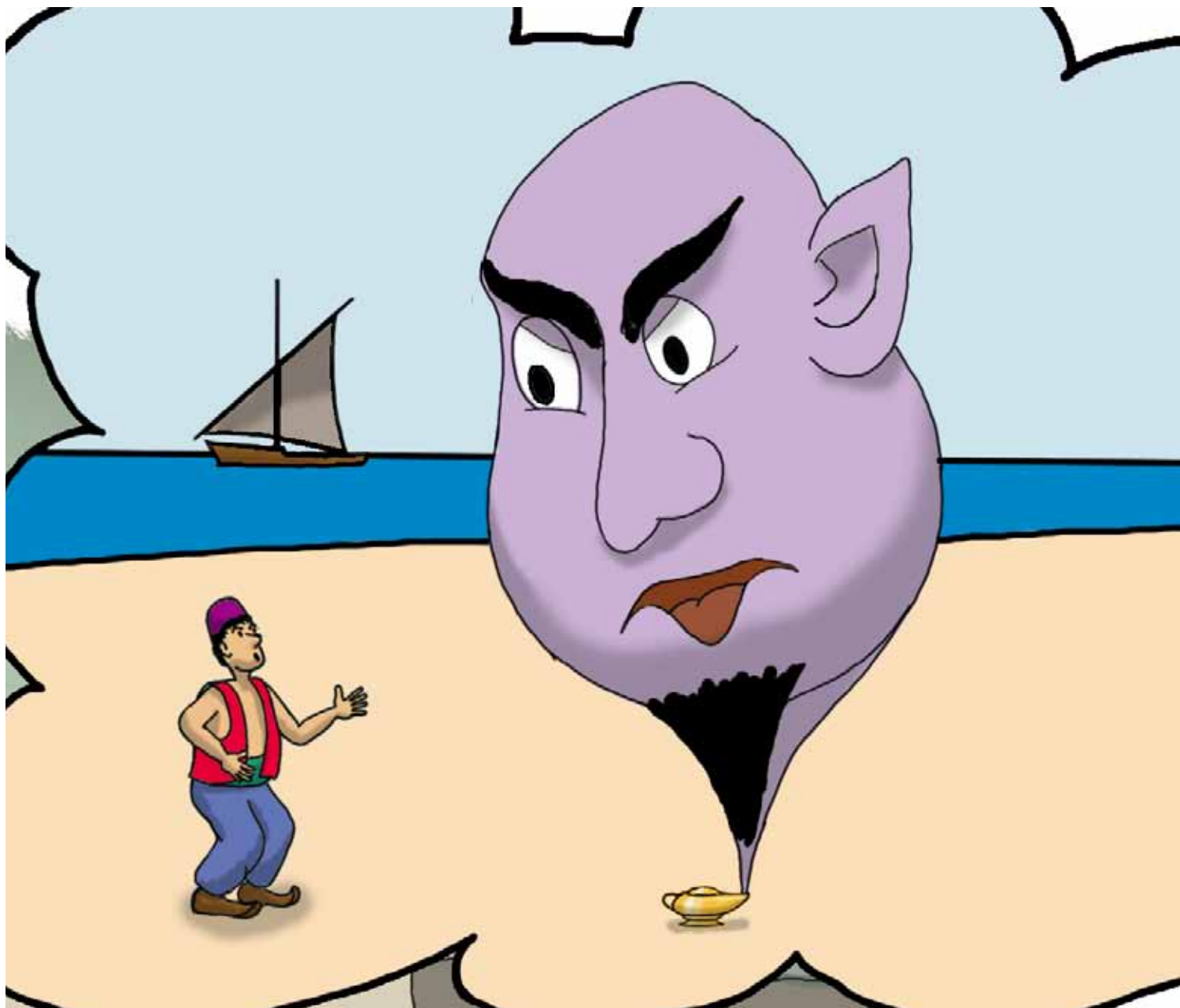
Des del principi va treballar molt dur, aprenent les diferents lletres i la forma de pronunciar-les. Havia de llevar-se molt de matí per fer les feines de la casa abans d'anar a l'escola, on passava gran part del dia. Però, quan acabava l'escola, Rajeev continuava estudiant, intentant aprendre a llegir com més aviat millor.

En acabar l'època del fred, Rajeev va deixar l'escola. La mestra li va posar exercicis i li va deixar uns llibres per tal que seguís estudiant a casa seva; així, quan portava el ramat a pasturar, Rajeev anava amb els seus llibres, i les hores li passaven volant. Cada dia llegia millor.

I no només llegia, també escrivia!. Ell mateix era capaç de crear aquestes bestioles que li deien coses, i això feia que se sentís com un gran mag, ja que era capa de tancar tota una pahar en cinc petites lletres.

Una nit, al final d'aquell estiu, asseguts al voltant del foc, Rajeev va llegir a la seva família el llibre que l'avi li havia donat, i els patra els van explicar una història sobre intrèpids navegants que buscaven tresors amagats a les profunditats del mar.

Quan va tornar l'hivern, i Rajeev va regressar a l'escola, la seva mestra va quedar sorpresa de tot el que havia après. I és que Rajeev volia avançar i aprendre cada dia molt més, perquè s'adonava que aquesta era la millor manera de fer alguna cosa per millorar la seva vida i la de la seva família.

